

I en debattartikel den 12 februari 2011 signerad Carl B Hamilton och Johan Pehrson, bägge hemmahörande i Folkpartiet, framförs idén att Bulgarien och Rumänien ska förvägras medlemskap i det så kallade Schengensamarbetet, inte så mycket för att de inte uppfyller kravet på ett medlemskap, utan för att markera att de är missnöjda med hur kampen mot brottslighet och korruption har förts i dessa länder.

Vi kan vara överens om att Bulgarien och Rumänien fortfarande har problem med organiserad brottslighet och korruption. Det är därför ländernas medlemskap villkorades med en "överrock" Mekanismen för samarbete och kontroll (CVM). Sedan är vi dock oense. Det Hamilton och Pehrson förespråkar är en särbehandling som går stick i stäv mot den likabehandling och förutsägbarhet som är bland det viktigaste som finns inom ett rättsväsende. Bulgarien och Rumänien ska bedömas enligt de krav som finns i regelverket för medlemskap i Schengensamarbetet, *Schengen Acquis*, precis som övriga medlemmar i Schengensamarbetet. Missnöje med brottslighet och korruption ska hanteras med CVM. Om CVM är ofullkomligt så är det knappast Bulgariens och Rumäniens fel.

Förslaget om ytterligare villkor innebär dessutom en diskriminerande bestraffning eftersom liknande sanktioner saknas när det gäller andra EU-länders oförmåga eller ovilja att leva upp till ingångna avtal. Åtminstone jag har noterat att merparten av de personer som vill till EU i jakt på ett bättre liv tar vägen över Grekland, Italien och Spanien. Dessa länders medlemskap i Schengensamarbetet ifrågasätts inte. Däremot kan man bestraffa Bulgarien och Rumänien för att de i framtiden eventuellt kan bli vägen in i Europa för illegal migration.

Grekland bryter mot Dublinförordningen samt vägrar införa (Visa Information System). Detta är två frågor som har beröringspunkter med Schengensamarbetet men som på intet sätt påverkar Greklands medlemskap i samarbetet.

Den italienska maffian existens, vars omfattning får den bulgariska organiserade brottsligheten att blekna, har aldrig påverkat Italiens deltagande i EU. Vi har då förstått att kampen mot detta sker genom samarbete, inte genom bestraffning av medlemsstater.

Man kan också fråga sig varför bestraffningar i praktiken saknas när Euroländer uppenbart bryter mot konvergenskriterierna. Dessa "ekonomiska brott" har direkt påverkat livet för hundratals miljoner européer.

Sverige har hittills inte velat koppla medlemskap i Schengen för Bulgarien och Rumänien med ytterligare villkor för att bestraffa länderna för ofullkomligheter i rättsväsendet. Jag anser att Sverige även i fortsättningen ska föra den linjen, likt vi motsatte oss idén om social turism som skapade oro bland medlemmarna sist EU gjorde en större utvidgning.

Tron på likabehandling gäller för alla eller för ingen alls. Det borde liberaler som Carl B Hamilton och Johan Pehrson känna instinktivt. Om nu Bulgarien och Rumäniens medlemskap i Schengensamarbetet förhalas på grund av missnöje över länderna själva och inte på grund av ouppfyllda villkor i Schengen Acquis så handlar det verkligen om diskriminering. Likt det samarbete Bulgarien var medlem i för över 20 år sedan så bygger örhållandet mellan EU-länderna inte så mycket som på jämlikhet som på makt. Är det den signalen vi vill ge?